

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121277719
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6121277719.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti E.: D., nar. XX. XX. XXXX a D., nar. XX. XX. XXXX, obe maloleté deti bytom ako matka, zast. opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, deti rodičov: matka R. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. P., toho času Občianske združenie, O. E.S., L. XX, K., otec: J. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. X. XX, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 38P/37/2021 - 107 zo dňa 27. 07. 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 38P/37/2021 - 107 zo dňa 27. 07. 2021 p o t v r d z u j e .
- II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len ako „súd prvej inštancie“ alebo aj „okresný súd“) výrokom I. zveril maloletú D. E. a maloletého D. E. do osobnej starostlivosti matky, ktorá má oprávnenie maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach. Výrokom II. súd vyslovil, že styk otca s maloletými deťmi súd neupravuje. Výrokom III. uložil súd prvej inštancie otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej D. E. sumou 50,- Eur mesačne a na výživu maloletého D. E. sumou 50,- Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia. Výrokom IV. okresný súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že dňa 29. 03. 2021 bol tamojšiemu súdu doručený návrh matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a zároveň i návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Matka žiadala, aby súd maloleté deti D. a D. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach a aby súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletých detí sumou 50,- Eur na každé z maloletých detí, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Matka zároveň žiadala, aby súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zverí maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté deti zastupovať, spravovať ich majetok v bežných veciach a otcovi uloží povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletých detí sumou 30 % zo sumy životného minima na každé z neploletých nezaopatrených detí.

3. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení rozsudoku uviedol, že uznesením sp. zn. 38P/37/2021 zo dňa 01. 04. 2021 dočasne zveril maloletú D. E. a maloletého D. E. do osobnej starostlivosti matky a

otcovi uložil povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletých detí výživným v sume 30 % zo sumy životného minima na neplnoleté nezaopatrené dieťa, každé zvlášť, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoP/21/2021 zo dňa 20. 05. 2021 Krajský súd v Banskej Bystrici uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia potvrdil. Dňa 03. 06. 2021 súd vykonal výsluch otca maloletých detí v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica. V tomto otec uviedol, že podľa jeho názoru matka starostlivosť o maloleté deti zvláda, pokiaľ je s nimi umiestnená v centre. Voči starostlivosti matky o maloleté deti má však výhrady.

4. Súd prvej inštancie vo veci aplikoval ust. § 28, § 24, § 25, § 36 a § 62 ods. 1 a 6 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že rodičia maloletých detí nežijú a ani nežili v spoločnej domácnosti, matka návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom podala po tom, ako bol otec maloletých detí vzatý do väzby pre dôvodné podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) trestného zákona, ktorého sa mal otec dopustiť voči matke maloletých detí. O maloletú D. sa zväčša staral otec maloletej spolu so svojou manželkou, pokiaľ nebol vzatý do väzby, o maloletého jeho matka. Matka po tom, ako po narodení maloletého viackrát zmenila miesto svojho bydliska, začala „bývať“ spolu s maloletým D. v zaparkovanom aute pred domom otca maloletých detí, ktoré bolo prispôsobené tak, aby sa v ňom dalo prespávať, boli v ňom matrace, ohrievač, otec jej do auta nosil každý deň jedlo. Spolu s ňou tu prespával aj otec maloletých detí, aby matku strážil. Podľa vyjadrenia matky ju otec obmedzoval na osobnej slobode, upieral jej základné ľudské práva, psychicky a fyzicky ju týral. Po zadržaní otca maloletá D. bola odobratá zo starostlivosti manželky otca a odovzdaná do starostlivosti svojej matky. Úrad matke spolu s D. a maloletou D. zabezpečil v dobe od 26. 03. 2021 do 29. 03. 2021 ubytovanie v Ubytovni Rudlovka v Banskej Bystrici, následne dňa 29. 03. 2021 bola matka spolu s maloletými deťmi úradom prevezená do Občianskeho združenia O., L. XX, K., kde sa nachádza doposiaľ. T. prvej inštancie preto uviedol, že na základe uvedených skutočností návrh matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností považoval za dôvodný, keď za danej situácie je potrebné, aby boli upravené práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom. Otec maloletých detí najskôr s návrhom matky pri svojom výsluchu v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica súhlasil, no na pojednávaní konanom súdom dňa 27. 07. 2021 žiadal, aby súd maloleté deti zveril do jeho osobnej starostlivosti. Uviedol, že voči starostlivosti matky, pokiaľ sa nachádza v centre, nemá výhrady, avšak nevie, čo bude, keď odtiaľ odíde. Namietal, že matka opustila maloletú D., keď mala jeden mesiac, odišla do Českej republiky a maloletú nechala u otca. O maloletú sa staral predtým on a jeho manželka. Uviedol, že nie je pravdou, že by matku týral, ona dobrovoľne bývala v zaparkovanom aute, preto jej tam aj nosil jedlo a staral sa o ňu. Hoci otec maloletých detí nesúhlasil, aby súd maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky, keď sponchyboval jej schopnosť náležite sa o maloleté deti postarať, z predložených správ opatrovníka vyplynulo, že matka v súčasnosti zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti riadne a zodpovedne, je samostatná, maloleté deti sú čisté, upravené, neboli u nich zaznamenané žiadne negatívne prejavy v správaní. Matka je čistotná, aktívna, chce riešiť svoju momentálnu sociálnu situáciu, je nekonfliktná, priateľská. O maloleté deti sa v útulku stará vzorným príkladným spôsobom. Pozitívny progres je badateľný aj pri výchove a napredovaní maloletých detí. Pozitívny vývoj je badateľný aj pri maloletom D., aj pri maloletej D.. Prejavuje sa láskyplný vzťah matky a intenzívne venovanie sa matky v oblasti výchovy a zabezpečenia starostlivosti. Maloleté deti sú výrazným spôsobom citovo naviazané na osobu matky. Na základe zistených skutočností zo strany personálu bolo zistené, že maloleté deti majú absolvované všetky povinné lekárske prehliadky a vyšetrenia. Všetky poplatky spojené s ubytovaním v zariadení sociálnych služieb má matka uhradené riadnym spôsobom a v stanovených termínoch. Na základe týchto skutočností súd prvej inštancie dospel k názoru, že je v najlepšom záujme maloletých detí, aby tieto boli zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá maloleté deti bude zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach. V súčasnosti matka starostlivosť o maloleté deti zvláda príkladným a vzorným spôsobom, maloleté deti nejavia žiadne známky zanedbávania, sú výrazným spôsobom citovo naviazané na osobu matky. Súd pri rozhodovaní o tom, komu zverí maloleté deti do osobnej starostlivosti, vzal do úvahy aj skutočnosť, že otec maloletých detí je v súčasnosti trestne stíhaný, pričom hoci doteraz nebolo súdom rozhodnuté o skutku, ktorý je otcovi maloletých detí kladený za vinu, v prípade preukázania jeho viny hrozí trest odňatia slobody v trvaní sedem až pätnásť rokov. Vzhľadom na uvedené sa budúcnosť otca a schopnosť zabezpečiť osobne starostlivosť o maloleté deti javí ako neistá a teda je žiaduce, aby maloleté deti vyrastali v stabilnom výchovnom prostredí a bol zabezpečený ich zdravý psychický a fyzický vývoj, čo v súčasnosti nepochybne dokáže zabezpečiť matka maloletých detí aj za pomoci personálu v Centre pre občana a rodinu OZ Za dôstojný život so sídlom v K..

5. Pokiaľ sa týka úpravy styku otca s maloletými deťmi, tento súd aj vzhľadom na vyjadrenia rodičov maloletých detí a vyjadrenie opatrovníka neupravoval. Matka na pojednávaní deklarovala, že otcovi nechce brániť v stretávaní sa s maloletými, otec sa s nimi môže stretnúť kedykoľvek, keď bude chcieť. Otec maloletých detí sa v súčasnosti s deťmi nestretáva, na pojednávaní sa viackrát vyjadril, že mu bol pri prepustení z väzby uložený zákaz stretávať sa s maloletými deťmi. Túto skutočnosť však súd z rozhodnutia, ktorým bol otec prepustený z väzby, nemal za preukázanú. Pokiaľ sa týka vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom, súd uložil otcovi v súlade s návrhom matky povinnosť prispievať na výživu každého z maloletých detí 50,- Eur mesačne, pričom bral do úvahy jednak skutočnosť, že otec maloletých detí je v súčasnosti nezamestnaný (hoci tento tvrdí, že brigádnickou činnosťou si vie privyrobiť aj 1.500,- Eur mesačne) a jednak skutočnosť, že otec má ešte ďalších osem vyživovacích povinností.

6. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletých detí. Uviedol, že nesúhlasí, aby maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, nakoľko sa obáva o bezpečnosť maloletých detí. Matka maloletých detí má ďalšie štyri deti v detskom domove. Deti jej boli odobrané z dôvodu nadmerného dávkovania liekov a zanedbania starostlivosti. Matka maloletých detí tvrdí obvinenia, čo sa nezakladajú na pravde. Otec uviedol, že by rád dokázal pravdu, pričom má niekoľko svedkov a fotografií, ktorí by tieto skutočnosti vyvrátili. Navrhol, aby maloleté deti boli zverené do striedavej starostlivosti otca a matky maloletých detí. Párny týždeň u matky a nepárny týždeň u otca. Nakoľko je i on otec, chcel by udržiavať pravidelný kontakt. Uviedol, že majú spolu pekný vzťah, deti sa pri ňom cítia v bezpečí. Maloleté deti boli zvyknuté vyrastať so svojimi súrodencami, ktoré má so svojou manželkou. Deti boli od seba oddelené a zle to vplýva na ich psychiku. Boli na seba naviazaní. Uviedol, že deti má rád, nikdy by im neublížil.

8. Odvolanie otca bolo doručené matke maloletých detí dňa 19. 08. 2021 a kolíznemu opatrovníkovi dňa 16. 08. 2021, s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

9. K odvolaniu otca maloletých detí sa podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 23. 08. 2021 vyjadrila matka maloletých detí. Uviedla, že nesúhlasí, aby boli jej deti D. a D. zverené do striedavej starostlivosti otca a matky. Uviedla, že otec maloletých detí má so svojou manželkou 8 detí, ich deti sú zanedbané a je o ne zle postarané. Otec maloletých detí je trestne stíhaný za týranie zverenej a blízkej osoby, pretože ona sama na základe jeho rozhodnutia pod hrozbou vyhrážok so synom počas zimy žila v aute. Maloletý D. k nemu nemá žiadny vzťah. Takisto poukázala na nadmerné užívanie alkoholu oboch manželov E.. Uviedla, že úprimne ľutuje to, že sa riadne nepostarala v minulosti o jej deti z predchádzajúceho vzťahu a vie, že to nemôže zvrátiť. Prehlásila, že nikdy nepodávala lieky svojim deťom a uviedla, že i so svojim staršími deťmi udržiava pravidelný kontakt, navštevuje ich v CDR Istebné, často si telefonujú. Otec maloletých detí podporuje a schvaľuje užívanie alkoholu i svojim deťom z manželského zväzku a tiež im nebráni v predčasnom sexuálnom živote. Matka uviedla, že so svojimi deťmi má pekný vzťah, v ubytovni majú k dispozícii samostatnú izbu. O deti je riadne postarané. Otec maloletých má iba k ich dcére D. dosť zvláštny až nezdravý vzťah. To, že žije s deťmi v ubytovni, nemá na deti zlý vplyv, úzko spolupracuje s klientskými pracovníkmi, zapája sa do aktivít s deťmi, pravidelne navštevuje pediatra. Uviedla, že otec maloletých detí je agresívnej povahy, takže má strach o deti, obáva sa jeho konania. Uviedla, že otec maloletých detí je momentálne v evidencii Úradu práce. Je bez príjmu a je závislý na výherných automatoch. Jeho starostlivosť o deti je podľa jej názoru predovšetkým finančne motivovaná.

10. K odvolaniu otca maloletých detí sa vyjadril písomným podaním zo dňa 24. 08. kolízny opatrovník. Uviedol, že vyšetrovanie skutku, z ktorého je otec maloletých detí obvinený doposiaľ nie je ukončené. Otec maloletých detí bol podmienene prepustený do času rozhodnutia súdu o skutku, ktorého sa mal dopustiť na matke maloletých detí. Otcovi maloletých detí bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 5Tpo/41/2021 zo dňa 30. 06. 2021 uložené okrem iného aj obmedzenie - zákaz kontaktovania sa s matkou maloletých detí, a to akoukoľvek formou. Na základe týchto skutočností nie je možné, aby otec maloletých detí zabezpečoval osobnú starostlivosť o maloleté deti. Matka maloletých detí aktuálne zabezpečuje riadnu a plnohodnotnú starostlivosť o maloleté deti, pričom je pod dohľadom odborného tímu centra, kde sa aktuálne nachádza. Matka maloletých detí bola na rok 2021 zaradená

do priorit úradu, v rámci ktorých v rodine vykonáva opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v zmysle § 11 ods. 3 písm. b/ bod 2 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálno-právnej ochrane detí a sociálnej kurately Občianske združenie Famíliam. Vzhľadom na uvedené úrad odporučil rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny.

11. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ako aj vyjadrenie matky maloletých detí k odvolaniu otca bolo doručené otcovi maloletých detí dňa 02. 09. 2021 s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

12. Otec maloletých detí sa k vyjadreniu matky maloletých detí ani k vyjadreniu kolízneho opatrovníka nevyjadril.

13. V dôsledku odvolania otca maloletých detí Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) vec preskúmal v medziach daných ust. § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) bez viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny potvrdil.

14. Podľa ust. § 1 CMP, podľa tohto zákona súdny prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

15. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok upravuje konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých vo svojich ustanoveniach § 111 a § 122.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a aplikujúc ust. § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť dôvodov a právnych úprav, na podklade ktorých súd prvej inštancie rozhodol.

20. V prejednávanej veci súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že je v najlepšom záujme maloletých detí, aby tieto boli zverené do osobnej starostlivosti matky. Podrobným oboznámením s obsahom správ jednak kolízneho opatrovníka a tiež zariadenia Občianskeho združenia O.Ľ, v ktorom sa matka v súčasnosti s maloletými deťmi nachádza, súd prvej inštancie konštatoval zistený výrazný progres matky maloletých detí v starostlivosti o obe maloleté deti, v prístupe a vzťahu k nim a konštatoval taktiež úzku, výraznú citovú naviazanosť maloletých detí na osobu matky. Súd prvej inštancie vyhodnotiac závery kolízneho opatrovníka a tiež na základe zistených skutočností zo strany personálu zariadenia, v ktorom matka s maloletými deťmi býva, konštatoval, že matka maloletých detí je v súčasnosti schopná zabezpečiť riadnu výchovu, opateru a starostlivosť maloletým deťom, a preto zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky.

21. V podanom odvolaní otec maloletých detí namieta rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matke, spochybňuje jej schopnosť poskytnúť deťom náležitú opateru a starostlivosť a navrhuje, aby maloleté deti D. a D. boli zverené do striedavej starostlivosti matky a otca s intervalom striedania jeden týždeň.

22. Podľa § 24 ods. 2 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa, ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov, súd musí

skúmať, či bude striedavá starostlivosť v záujme dieťaťa. Pri rozhodovaní o tom, komu sa má dieťa zveriť do osobnej starostlivosti, súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia. Nerozhodujú pritom iba okolnosti zabezpečujúce lepšie hmotné zaopatrenie maloletého dieťaťa, ale predovšetkým to, ktorý z rodičov má na celkový ďalší pozitívny vývoj dieťaťa lepšie podmienky. Treba preto prihliadnuť aj na vek maloletého dieťaťa, na jeho zdravotný stav, pohlavie, vzťah k rodičom, povahové vlastnosti, sklony, záľuby, nadanie, ale tiež na to, s akými členmi domácnosti okrem rodiča bude žiť.

23. Z ust. § 24 ods. 2 CSP vyplýva, že predpokladmi na rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti, ktoré musia byť kumulatívne splnené, sú jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti, ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa (nie však záujem obidvoch rodičov o striedavú osobnú starostlivosť, ale záujem o osobnú starostlivosť, teda, že obaja rodičia chcú mať dieťa u seba), súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. Súd tak pri rozhodovaní o zverení dieťaťa či už do striedavej osobnej starostlivosti alebo do osobnej starostlivosti jedného z rodičov musí vždy prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, na jeho vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ale aj citové väzby dieťaťa, a taktiež na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom.

24. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci je rozhodnutie súdu prvej inštancie o zverení oboch maloletých detí do osobnej starostlivosti matky nie len vecne správne, ale i v najlepšom záujme maloletých detí. Z obsahu celého spisového materiálu je zistiteľné, že matka maloletých detí spolu s oboma maloletými deťmi v nedávnej minulosti prežila krajnú životnú situáciu, keď podľa tvrdení matky pod vplyvom vyhrážok otca maloletých detí, po dobu niekoľkých mesiacov, a to i v zimnom období prebývala s mladším z maloletých detí v odparkovanom aute pri bytovke otca maloletých detí, v ktorej bytovke býval otec maloletých detí spolu s manželkou. Otec detí auto vybavil ohrievacím telesom, matracmi, matke a maloletemu dieťaťu vo veku jedného roka nosil do auta jedlo a v noci v aute prespával s matkou detí, aby „ju strážil“. Na základe uvedeného skutkového deja je voči otcovi maloletých detí vedené trestné stíhanie pre trestný čin zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal otec dopustiť voči matke maloletých detí. V súvislosti s uvedeným trestným stíhaním bol otec maloletých detí i vzatý do väzby, z ktorej bol neskôr prepustený a táto bola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka, avšak samotná trestná vec nie je dosiaľ právoplatne skončená. V prípade uznania viny otcovi maloletých detí hrozí trest odňatia slobody v trvaní 7 - 15 rokov. V súčasnosti je otec maloletých detí ženatý s inou ženou než je matka maloletých detí, s ktorou má ďalších 8 detí, s ktorými žije v spoločnej domácnosti s manželkou a voči ktorým má i vyživovacie povinnosti. Vyššie uvedené spomenuté skutkové okolnosti a pomery na strane otca, reálne jestvujúca možnosť uznania viny otca maloletých detí a jeho odsúdenia na nepodmienečný trest odňatia slobody, rozhodne nedávajú záruku stability výchovného prostredia pri realizácii striedavej osobnej starostlivosti o maloleté deti oboma rodičmi. Otcom detí navrhovaná forma sa v predmetnej veci celkom zjavne nejaví ako lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa, ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov - v danom prípade matky.

25. V súdnej veci ďalej nemožno ani uvažovať, či hovoriť o „danej schopnosti oboch rodičov dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom“, tak ako to zákon ukladá, keď otec je dôvodne podozrivý zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého sa mal dopustiť na matke maloletých detí a tomuto bol rozhodnutím súdu uložený zákaz akéhokoľvek kontaktu s matkou.

26. Pokiaľ otec v podanom odvolaní namieta nedostatočnú starostlivosť matky o maloleté deti, keď uviedol, že staršie 4 deti matky sú v súčasnosti v detskom domove, pričom jej boli odobrané z dôvodu nadmerného dávkovania liekov, takéto konanie matky nebolo v konaní nijakým spôsobom preukázané, naopak, v súčasnosti zo správ kolízneho opatrovníka a zo správy Občianskeho združenia O.t, v ktorom sa matka v súčasnosti s maloletými deťmi sa nachádza, vyplýva, že matka sa o deti stará príkladným spôsobom, deti nejavia žiadne známky zanedbávania starostlivosti zo strany matky, matka je vo veci starostlivosti o deti samostatná a neboli zistené žiadne negatívne prejavy v správaní detí. Maloleté deti sú čisté, upravené, rovnako matka maloletých detí so zariadením veľmi dobre spolupracuje, je čistotná, zapája sa do každodenných aktivít, dodržiava režim zariadenia, pričom pracovníci z uvedeného

zariadenia konštatovali, že starostlivosť matky o maloleté deti možno označiť za príkladnú a to vo všetkých oblastiach naplnenia rodičovstva. Taktiež je badateľná i úzka citová väzba a naviazanosť maloletých detí na matku, pričom matka sa obom maloletým deťom intenzívne venuje.

27. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nevyhodnotil odvolanie otca maloletých detí ako dôvodné a dospel k záveru, že v súdnej veci je toho času v najlepšom záujme maloletých detí, aby boli zverené do starostlivosti matky, ktorá v porovnaní s minulosťou učinila značný progres k lepšiemu v starostlivosti o svoje maloleté deti i v spolupráci a v koordinácii s centrom pre deti a rodinu a občianskym združením. S prihliadnutím na útlý vek maloletých detí, ktoré sú vo veku jedného roka a troch rokov, zistenú a konštatovanú silnú citovú naviazanosť detí na matku, vyhodnotiac pomery na strane otca a aktuálne pomery na strane matky, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

28. Otec maloletých detí v podanom odvolaní osobitne nenamietal výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd vyslovil, že styk otca s maloletými deťmi neupravuje (výrok II.) a ktorým uložil otcovi maloletých detí povinnosť prispievať na výživu maloletých detí sumou 50,- Eur na každé maloleté dieťa zvlášť (výrok III.). Vzhľadom však na skutočnosť, že otec maloletých detí navrhoval v podanom odvolaní rozhodnúť o striedavej osobnej starostlivosti, ktoré navrhované rozhodnutie má priamy súvis s výrokom o úprave styku a tiež vyživovacej povinnosti a vzhľadom na skutočnosť, že v uvedenom konaní odvolací súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, odvolací súd preskúmal i správnosť súvislých výrokov, t. j. výroku II. a III. a tiež závislého výroku IV. o trovách konania. Keďže súd prvej inštancie styk otca s maloletými deťmi neupravil z dôvodu deklarovania matky, že otcovi v styku s deťmi brániť nebude, a tento ho môže realizovať podľa vzájomnej dohody, pričom otec maloletých detí tento záver súdu osobitne nenamietal, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vyhodnotil ako vecne správny i vo výroku II.

29. Pokiaľ sa týka výroku o určení vyživovacej povinnosti, súd prvej inštancie sa podrobným spôsobom venoval odôvodneniu určenia výšky vyživovacej povinnosti vo výške resp. v sume 50,- Eur na každé z maloletých detí, keď vyhodnotil majetkové a zárobné pomery na strane otca maloletých detí, konštatoval ďalších 8 vyživovacích povinností voči svojim deťom na strane otca. Otec však pred súdom prvej inštancie vyhlásil, že brigádnicky si vie privyrobiť i 1 500,- Eur mesačne, hoci oficiálne zamestnaný nie je a vzhľadom na to, že nenamietal, aby mu bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletých detí, bol záver súdu prvej inštancie o výške vyživovacej povinnosti voči každému dieťaťu zvlášť primeraný, zodpovedajúci možnostiam a schopnostiam otca maloletých detí ako osoby povinnej z vyživovacej povinnosti a zároveň je tento záver zohľadňujúci i vek a odôvodnené potreby každého z maloletých detí. Odvolací súd preto ako vecne správny potvrdil i rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o výživnom.

30. Pokiaľ sa týka výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie, keď tento rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne, vzhľadom na charakter konania postupoval podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd preto ako vecne správny potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie i v závislom výroku o trovách konania.

31. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko v súdnej veci nebol dôvod postupovať a rozhodnúť o trovách konania podľa § 54 a § 55 CMP.

32. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).